

Székely köszöntő a lakodalomban

A Székelyföldről egész kötet népdalt, balladát, köszöntő verset gyűjtött össze újabban Mailand Oszkár (Majland Oszkár: Székelyföldi gyűjtés. Magyar Népköltési Gyűjtemény VII. Budapest, 1905). Ebből az érdekes gyűjteményből közöljük a lakodalmi felkösöntő verset, azt, amit a menyasszony előtt mondanak, mikor fölkontyolják:

Be szép a szép lány, úgy tetszik magában,

Mikor pántlikája fityeg a hajában.

Szép a leány mondom s illik neki nagyon,

Pántlikába befont hosszú haja vagyon.

Szép a leányság is maga valójában,

Ha vesztegetve nincs becses formájában.

Szép a leányság is az életnek szépe,

És a szüzességnek valódi szép képe.

Szép a szép leányság, a szép szabadságért,

A senkitől való nem függés voltáért.

De te immár eztet mostan elvégezted,

Amidőn a kontyot fejedre feltetted.

Asszonyok sorába avatod magadat,

Megvetvén, elhagyott szép leányságodat.

Te kontyot, főköttőt fejedre feltevé,

Dehát mennyi gondot fejedre felvevé.

Mert legyen tudtodra tenéked előre,

Sok gond vagyon fűzve rá a főköttőre.

Ezt kevélyen szokták asszonyok viselni,

Csakhogy magukénak tudták egykor tenni.

Nézd csak a nyoszolyót, be kevély kontyával,

Hogy sokszor csak tréfál, komódzik urával.

Mely kevélyen tartja fejét örömében,

Csipkés főkötője vagyon a fejében.

Nyoszolyóleány is gondolja magában:

Bár fésűt tehetne egyszer a kontyába.

Mert sokkal is inkább járna főkötővel,

Mintsem mind csupán csak hajadon fővel.

Mert azt mondja, illik az asszonynak nagyon,

Kinek főkötője s kinek kontya vagyon.

Én tehát azt mondom, hogy ezt életedben,

Örömmel, s békével viseld a fejedet;

Viseljéd mindétig tartós egészséggel,

Tartós egészséggel, lelki békességgel.

Viseljéd e háznak örökös díszére,

Hogy miattad szégyen ne szálljon hírére.

Viseljéd sokáig férjed örömére,

És bánatot neki, ne hozzá! szívére;

Viseld örömökre kedves szülőidnek,

És hozzád tartozó minden tieidnek.

Nyomorúság s bánat alatta ne legyen,

Sőt te szíved abban örömekeket vegyen.

És legyél alatta megnyugodt szívedben.

Áldott és megnyugodt mostan nyert híredben.

Folyjanak boldogul te neked napjaid,

Hogy ne hallja senki a te panaszaid.

Es legyen tenéked ezen új szállásod,

Boldog és szerencsés itteni lakásod.

Teneked az öröm mindétig nevéssen,

Orcádról, s az Isten tégedet szeressen.

Ez vala szívemnek csekély kívánsága,

Az Istené legyen ennek megadása.

Forrás:

Magyar Földmívelő, 1906. 9. évfolyam, 3. szám 21.

Székely köszöntő a lakodalomban

Írta: Mailand Oszkár

2019. június 24. hétfő, 00:00 - Módosítás: 2019. július 02. kedd, 09:11

https://library.hungaricana.hu/hu/view/MagyarFoldmuvelo_1906/?query=fon%C3%B3&p=20&layout=s